

i actualment es troba en premsa. Es tracta d'una breu monografia, molt coherent i d'un notable interès per al coneixement de la Guerra gran, com a fet precursor de l'acció napoleònica tretze anys després. Tots els problemes i totes les qüestions que aleshores foren debatuts tenen un precedent obligat en les acurades investigacions d'Emili Vigo. Descansi en pau el jove historiador desaparegut!

JOAN MERCADER

MN. LLUÍS G. CONSTANS

* 1901 - † 1955



Mn. Lluís G. Constans i Serrat nasqué a Banyoles, el dia 1 de novembre de 1901. Féu estudis religiosos a la Casa Missió de Banyoles, al Seminari de Santa Maria del Collell i al Seminari Major de Girona, i fou ordenat sacerdot el 18 de setembre de 1926. La seva vida ofereix una doble dedicació: la pròpia del ministeri sacerdotal, que exercí des del seu lloc a la Casa Missió, i la literària. Ordenà la rica biblioteca de la Casa Missió, procedent del vell cenobi benedictí de Sant Esteve, i treballà en la instal·lació de l'Arxiu Històric de Banyoles, basat en el fons de l'arxiu municipal. Fou un dels membres fundadors del Centre d'Estudis Comarcals de Banyoles (1943), i membre de la nostra Societat gairebé des dels primers moments. Obtingué diversos premis i accèssits, entre els quals cal desta-

car, com a més lligats amb els nostres estudis, els accèssits al IV Premi Enric de Larratea (1948) i al I Premi Pròsper de Bofarull (1949), atorgats per l'I.E.C., i al V Premi Rubió i Lluch (1951), atorgat per la nostra Societat. Morí sobtadament el 16 de juliol de 1955.

Des de molt jove s'havia lliurat al conreu de les lletres i mostrà una especial predilecció per la història, la narració i el folklore. El denominador comú d'aquestes predileccions fou, com ho fou també de totes les seves activitats d'home i de sacerdot, la comarca nadiua: Banyoles o, més en general, el Gironès. Com a historiador excel·lí per la riquesa documental dels seus treballs, i publicà nombrosos articles en revistes catalanes: «Cuadernos del Centro de Estudios Comarcales de Bañolas», «Anales del Instituto de Estudios Gerundenses», «Analecta Montserratensis», etc., així com llibres prou interessants: *Dos obras maestras del arte gótico en Bañolas* (1947), *Bañolas* (1951), *Girona, bisbat marià (Història, art, pietat, folklore)* (1954), *Història de Santa Maria del Collell* (1954), etc. Deixà inèdites, entre d'altres, dues obres importants: *Francesc de Montpalau, abat de Banyoles, ambaixador del General de Catalunya* i *El «Graduarium» del monestir de Banyoles*, la darrera de les quals fou coronada per

la S.C.E.H. Com a narrador i folklorista, es dedicà, fonamentalment, a reproduir amb art senzill les rondalles que recollia de viva veu a la seva comarca natal. Col·laborà en diverses publicacions periòdiques, entre elles «La Mainada», i donà a les premses tres reculls: *De la fosca a la llum* (1923), *Llegendes muntanyenques* (1925), *Rondalles* (1952).

Descansi en pau el venerable sacerdot, l'erudit historiador, l'amable narrador de temes populars, l'estimat company de Societat!

JOAN-F. CABESTANY